Communicatie tussen huisartsen en kinesitherapeuten: een onderzoek aan de hand van een gevalideerde vragenlijst

Haio: MEULEMAN Lore , U.G.
Promotor: COOREVITS Pascal , U.G.
Praktijkopleider: DE CONINCK Steven , HUYSENTRUYT Frederik , PARMENTIER Filip , Van Damme Valérie

Context: Een goede en efficiënte communicatie tussen eerstelijnszorgverleners is cruciaal om patiëntenzorg van hoge kwaliteit te kunnen verlenen. Het opzet van deze masterproef bestaat erin een beeld te krijgen van de kwaliteit van de huidige communicatie tussen huisartsen en kinesitherapeuten in privépraktijken binnen de eerstelijnszorg.

Onderzoeksvraag: Het doel van deze masterproef was dan ook het ontwikkelen van een methodologisch correcte vragenlijst, die in de toekomst gebruikt kan worden als instrument om de tevredenheid over de communicatie tussen huisartsen en kinesitherapeuten na te gaan en meer bepaald de nood aan een kinesitherapeutisch verslag.

Methode: Initieel werd een oriënterende literatuurstudie uitgevoerd. Hierbij werd gezocht naar artikels die handelen over de communicatie tussen huisartsen en kinesitherapeuten, alsook over interprofessionele samenwerking in het algemeen. Op basis van de geconsulteerde literatuur werd een eerste versie van de vragenlijst gevormd. In tweede tijd werd een literatuurstudie uitgevoerd met betrekking tot het uitvoeren van de validiteits- en betrouwbaarheidsstudie. De validiteitsstudie werd gebaseerd op de Delphi-methode. Er werd hiervoor een panel van 5 experts geraadpleegd tijdens 3 overlegmomenten. De gevalideerde vragenlijst werd vervolgens opgesteld in REDCap. Om de betrouwbaarheid na te gaan, vulden 18 huisartsen de gevalideerde vragenlijst tweemaal anoniem in met een tussenperiode van gemiddeld 9 dagen. Dit gebeurde eveneens via REDCap. De steekproef werd bekomen na het aanschrijven van 16 huisartsenkringen, verspreid over Vlaanderen. De betrouwbaarheidsstudie gebeurde door toepassing van de intraclass correlatiecoëfficiënt (ICC), de standard error of measurement (SEM), de Wilcoxon gepaarde test en de Cohen’s kappa-coëfficiënt.

Resultaten: Na statistische analyse werden de vragen op basis van een Likert-schaal (31 vragen in totaal) ingedeeld als vragen met een ‘goede betrouwbaarheid’ (16 vragen), ‘twijfelachtige betrouwbaarheid’ (9 vragen) en ‘slechte betrouwbaarheid’ (6 vragen). Voor de nominale variabelen bestond voor 2 vragen een redelijke, voor 4 vragen een matige en voor 1 vraag een substantiële overeenkomst tussen het antwoord op invulmoment 1 en 2.

Conclusie: Binnen het onderzoek naar de communicatie tussen huisartsen en kinesitherapeuten is deze masterproef een eerste in zijn soort. Er worden echter nog verschillende tekortkomingen opgetekend: zo werd de validiteitsstudie niet anoniem uitgevoerd en werd voor de betrouwbaarheidsstudie gebruik gemaakt van een relatief kleine, homogene steekproef. Verder onderzoek is dan ook aangewezen om de huidige tekortkomingen aan de vragenlijst weg te werken. Gezien het merendeel van de vragen als ‘goed’ weerhouden wordt, concluderen we dat er een stap vooruit is gezet richting een valide en betrouwbaar meetinstrument om in de toekomst de communicatie tussen huisartsen en kinesitherapeuten beter te onderzoeken. Op zoek gaan naar het mogelijke probleem is een eerste stap richting een oplossing en het verder verbeteren van de multidisciplinaire samenwerking in de (eerstelijns)gezondheidszorg.